

vold, hvorpaa Synsmændenes og eventuelt Landvæsencommissionens Kjendelser i den Retning kunne støttes. Dette er en Fordring, der maa gjøres saavel i de enkelte Parters som i de afgjørende Myndigheders Interesse. Hvad og hvormeget der skal sættes ind i Loven i denne Henseende, kan være tvivlsomt, men Grundfættningerne, Hovedreglerne, bør vistnok findes i selve Loven. Det har derimod været Gjensstand for Overveielse i Udvalget, om det ikke maatte være henfigtsmæssigt, tildeels i Righed med hvad der er bestemt i Forordningen af 29de Juli 1846 § 39, at overlade det til Amtsrådet, efter at have modtaget Forslag og Betænkninger fra vedkommende Sogneraad, i særlige Reglementer for Amtsrådsfredsen, — efter Omstændighederne med større eller mindre Forskjelligheder for visse Dele deraf —, at give de nærmere detaillerede Bestemmelser, igjennem hvilke Lovens almindelige Hovedregler skulle bringes til praktisk Anvendelse paa de forskjellige Steder i Landet. Ligesom de i Forordningen 1846 § 39 omtalte Instructioner for Landsynsmændene imidlertid, saavidt vides, factisk i det Væsentlige indskrænke sig til en maastee noget udførligere Fremstilling, i en mere overfluelig Form, af selve de i Forordningens § 43 givne almindelige Regler, uden egentlig at tilføie noget Nyt, saaledes kunde det vistnok være tvivlsomt, om det paa det her omhandlede Omraade vilde vise sig gjørligt for Amtsrådet at give andre og mere detaillerede Bestemmelser angaaende Hegnens Bestaand, om de Tilfælde, hvori Forandring skulle kunne forlanges, og om de heraf opstaaende Forholds Ordning, end de allerede i selve Loven indeholdte almindelige Regler, uden, mere end heldigt, at binde den paa et sagkyndigt Skjøn over alle de tilstøbevedværende factiske Forhold støttede Afgjørelse i det enkelte Tilfælde. Hermed skal dog ikke være bestridt, at det vel kan have sin Nytte, at der, paa Grundlag af og i Overensstemmelse med Loven, udarbejdes en Instrux eller Veiledning for Hegnsynsmændene, forsaavidt disse igjennem en saadan Instrux muligen vilde have lettere ved at blive fortrolige med Lovens Regler, der af dem skulle bringes til Anvendelse.

Hvad nu de Hovedregler angaaer, der skal udtales i Loven, har Udvalget meent, at der vilde være mindre Betænkning ved at give endog temmelig detaillerede Bestemmelser med Hensyn til nye Hegn. Som en Anledning i denne Retning bemærkes, at Udvalget havde tænkt sig, at Loven burde udtale, at i Fremtiden Ingen, uden Overenskomst med Naboen, er berettiget til at danne nyt Hegn ved at plante høstammede Pile eller Popler eller andre egentlige Træer, saalidt som til paa sin egen Grund at plante saadanne saa nær ved Grændsefjeldet, at deres Grene hænge ud over Naboens Jord, dertil dog ikke Grøst eller Gjerde medregnet, eller til paa Jordvold, eller paa jævn Grund, at plante Hæk eller Buske, der naae over 2 à 4 Alen i Høiden og 1½ à 3 Alen i Bredden, i hvilken Henseende der i et enkelt Tilfælde blandt Andet vil være at tage Hensyn til, om Hegnet gaaer i Retningen Ost—Vest eller Nord—Syd.

Hvad de allerede tilværende Hegn angaaer, bør Loven vistnok udtale den almindelige Hovedregel, at Hegnet ikke maa benyttes paa en saadan Maade, at det bliver til Skade for Naboen, navnlig derved, at store Træer eller Buske opstilles paa samme, der stygge ind over Naboens Grund og støde deres Rødder ind i hans Mark; men nærmere i Loven at bestemme, naar Saadant skal ansees at finde Sted, navnlig ved at sætte visse Maal for Trærnes og Buskens Høide og Brede, turde være misligt. Afgjørelsen deraf maatte altsaa i det enkelte Tilfælde overlades til Synsmænd og Landvæsencommissioner, efter behørigt Hensyn til klimatiske Forhold, Vindretning, Trærnes Art og Bestaand m. v., hvorom Loven igjort ogsaa formeentlig kunde og burde give de ganske almindelige Regler. Naar det saaledes i Loven bestemmes som almindelig Regel, at en Benyttelse af et Hegn, der i det enkelte Tilfælde skjønnes at være til Skade for Naboen, af denne kan formenes, at altsaa efter Omstændighederne et Hegn kan fordres forandret, navnlig Træer og Buske paa et saadant rydde, bliver det imidlertid formeentlig nødvendigt tillige at give Bestemmelser i Loven om, at der ved slike tvungne Forandringer eller Rydninger af Hegn bør tages et billigt